

สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต

(Democratic Republic of Timor-Leste)

เมืองหลวง ดิลี

ที่ตั้ง ตั้งอยู่บนหมู่เกาะซุนดาน้อย (Lesser Sunda) ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปออสเตรเลีย และทางตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่เกาะอินโดนีเซีย ประกอบด้วย ดินแดน 3 ส่วน โดยดินแดนส่วนแรกเป็นเกาะติมอร์ ด้านตะวันออก ส่วนที่สองอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะติมอร์เรียกว่าเขต Oecussi-Ambeno และ ส่วนที่สาม ประกอบด้วย หมู่เกาะ 2 แห่ง คือ หมู่เกาะ Palau Atauro และ Pulau Jaco ในทะเลอราฟูรา มีพื้นที่ประมาณ 14,874 ตร.กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับช่องแคบอุมไบ (Ombai Strait) และช่องแคบเวตาร์ (Wetar Strait)

ทิศใต้ ติดกับทะเลติมอร์

ทิศตะวันตก ติดกับ จ.ติมอร์ตะวันตกของอินโดนีเซีย
 ทิศตะวันออก ติดกับ จ.นูซาเต็งการาตะวันออกของอินโดนีเซีย

ภูมิประเทศ มีที่ราบชายฝั่งและตอนกลางเป็นภูเขาสูงจำนวนมาก

ภูมิอากาศ มี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน และฤดูแล้ง บางพื้นที่มีภูมิอากาศแบบสะวันนาที่ได้รับลมแห้งแล้งจากทะเลทราย ทางตอนเหนือของออสเตรเลีย

ประชากร ประมาณ 1.38 ล้านคน (ปี 2563) มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจาก Malayo-Polynesian และ Melanesian/Papuan มีชนกลุ่มน้อยชาวจีน อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 39.96% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 55.98% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.06% อายุขัยโดยเฉลี่ย 69.3 ปี เพศชาย 67.6 ปี เพศหญิง 71.1 ปี (ปี 2563)

ศาสนา คริสต์นิกายโรมันคาทอลิกประมาณ 97% นิกายโปรเตสแตนต์ 2% อิสลามและอื่น ๆ 1%

ภาษา ภาษาเตตุมและโปรตุเกสเป็นภาษาราชการ ภาษาอินโดนีเซียและภาษาอังกฤษเป็นภาษาติดต่อกัน ภาษาของชนเผ่าพื้นเมืองประมาณ 16 ภาษาที่ใช้กระจายอยู่ทั่วประเทศ อาทิ เตตุม (Tetum) กาโลเล (Galole) มัมแบ (Mambae) และกามัก (Kemak)

การศึกษา รัฐบาลติมอร์-เลสเตมีเป้าหมายให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยพัฒนาระบบการศึกษาทั้งด้านการบริหาร โครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการศึกษา ระหว่างปี 2554-2573 ขณะที่โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UN Development Programme-UNDP) ของ UN สนับสนุนความช่วยเหลือติมอร์-เลสเตด้านการวางแผนและพัฒนาระบบการศึกษา ระบบการศึกษาของติมอร์-เลสเตแบ่งเป็นระดับก่อนประถมศึกษา 2 ปี ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษา 3 ปี และระดับมหาวิทยาลัย 4 ปี อัตราการรู้หนังสือ 68.07% (ปี 2561) งบประมาณด้านการศึกษา 111.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2563)

การก่อตั้งประเทศ เคยเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส และได้ประกาศอิสรภาพจากโปรตุเกสเมื่อ 28 พ.ย.2518 หลังจากนั้นเพียง 9 วันก็ถูกอินโดนีเซียยึดครองและผนวกติมอร์ตะวันออกเป็นจังหวัดหนึ่งของอินโดนีเซียเมื่อปี 2519 ต่อมาเกิดการต่อสู้เพื่อแยกตัวเป็นเอกราช โดยมีนายโฮเซ รามอส-ฮอร์ตตา และนายชานานา กุสเมา เป็นผู้นำ จนกระทั่งรัฐบาลอินโดนีเซียยอมให้มีการลงประชามติเมื่อ 30 ส.ค.2542 เพื่อรับทราบความเห็นของประชาชนในติมอร์ตะวันออก ต่อการแยกตัวเป็นเอกราช มีประชาชนชาวติมอร์ตะวันออกกว่า 80% สนับสนุนการแยกตัว

เป็นเอกราช หลังจากนั้นเกิดการต่อสู้ภายในประเทศและมีเหตุรุนแรงระหว่างกลุ่มทหารที่นิยมอินโดนีเซียกับกลุ่มที่เรียกร็องเอกราช ทำให้ UN จัดตั้งกองกำลังนานาชาติ (International Force in East Timor-Leste หรือ INTERFET) เข้าไปรักษาสันติภาพเมื่อ 15 ก.ย.2542 จากนั้นสถานการณ์ในติมอร์ตะวันออกจึงกลับเข้าสู่ภาวะปกติและประกาศเอกราชเมื่อ 20 พ.ค.2545 ใช้ชื่อว่าติมอร์-เลสเต (Timor-Leste) ซึ่งเป็นภาษาโปรตุเกส

วันชาติ 20 พ.ค.

การเมือง ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งทำหน้าที่ประมุขรัฐ วาระ 5 ปี ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง นรม.วาระ 4 ปี การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาเมื่อ 12 พ.ค.2561 ปรากฏว่า พันธมิตรแนวร่วมฝ่ายค้าน ซึ่งนำโดยพรรค National Congress for Timorese Reconstruction (CNRT) ได้รับคะแนนและจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่ร่วมกับพรรค People's Liberation Party (PLP) โดยนายตาอูร์ มาตัน รูอัก (อายุ 64 ปี/ปี 2563) ประธานพรรค PLP และอดีตประธานาธิบดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นรม.ติมอร์-เลสเตเมื่อ 22 มิ.ย.2561

ฝ่ายบริหาร : นรม. ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลมาจากหัวหน้าพรรคการเมืองเสียงข้างมากในรัฐสภา วาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสภาเดี่ยว คือ สภาแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน จำนวน 65 ที่นั่ง วาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาเมื่อ 12 พ.ค.2561 ทำให้รัฐสภาติมอร์-เลสเต ประกอบด้วย สมาชิกจากพันธมิตรแนวร่วมฝ่ายค้าน (พรรค CNRT พรรค PLP และพรรค KHUNTO) จำนวน 34 ที่นั่ง พรรค Revolutionary Front for an Independent East Timor (FRETILIN) จำนวน 23 ที่นั่ง พรรค Democratic Party (PD) จำนวน 5 ที่นั่ง และพรรค Democratic Development Forum จำนวน 3 ที่นั่ง

ฝ่ายตุลาการ : รัฐธรรมนูญติมอร์-เลสเตระบุว่า ฝ่ายตุลาการของติมอร์-เลสเต ประกอบด้วย ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลท้องถิ่นจำนวน 6 แห่ง แต่ในทางปฏิบัติ ศาลอุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่แทนศาลฎีกา เนื่องจากติมอร์-เลสเตขาดแคลนบุคลากรด้านกฎหมายและงบประมาณในการพัฒนาระบบศาล ปัจจุบันติมอร์-เลสเตอยู่ระหว่างการจัดตั้งศาลฎีกา ศาลภาษี ศาลทหาร และสำนักงานอัยการสูงสุด

พรรคการเมือง : ระบบหลายพรรคการเมือง ที่สำคัญได้แก่ พรรค CNRT และพรรค FRETILIN

เศรษฐกิจ ติมอร์-เลสเตพึ่งพารายได้จากการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ 95% ของรายได้ทั้งหมด การให้สัตยาบันข้อตกลงการแบ่งปันรายได้จากแหล่งพลังงาน Greater Sunrise ระหว่างติมอร์-เลสเตกับออสเตรเลีย ซึ่งลงนามเมื่อ มี.ค.2561 จะทำให้ติมอร์-เลสเตมีรายได้จากการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ประมาณ 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อทดแทนรายได้จากแหล่งน้ำมันบายู-อุนตัน ซึ่งอาจหมดลงในปี 2565 ด้านธนาคารโลกคาดการณ์ว่า เศรษฐกิจติมอร์-เลสเตในปี 2563 หดตัวอยู่ที่ 6.8% และจะขยายตัวอยู่ที่

3.1% ในปี 2564 นอกจากนี้ติมอร์-เลสเตได้รับการจัดอันดับจากธนาคารโลกให้มีความสะดวกในการประกอบธุรกิจประจำปี 2563 อันดับที่ 181 ของโลกจากทั้งหมด 190 ประเทศ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2564 (1 ต.ค.2563-30 ก.ย.2564) 1,895 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สกุลเงิน : ยังไม่มีสกุลเงินของตนเอง ปัจจุบัน ใช้ดอลลาร์สหรัฐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย และรูเปเยอซีของอินโดนีเซีย

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 1,920 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2563)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : คาดว่าจะอยู่ที่ -6.8% ปี 2563 และ 3.1% ปี 2564

อัตราเงินเฟ้อ : 0.9% (ปี 2563)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,294 ดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2562)

อัตราการว่างงาน : 11% (ปี 2563)

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ : 109.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2563)

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 15.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2563)

มูลค่าการส่งออก : 46.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2563)

สินค้าส่งออก : กาแฟ เนื้อมะพร้าวแห้งสำหรับผลิตน้ำมัน หินอ่อน

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : จีน ญี่ปุ่น แคนาดา สหรัฐฯ และมาเก๊า

มูลค่าการนำเข้า : 62.30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ต.ค.2563)

สินค้านำเข้า : อาหาร เครื่องใช้ไฟฟ้า และชิ้นส่วนรถยนต์และส่วนประกอบ

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : อินโดนีเซีย จีน มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินเดีย

คู่ค้าสำคัญ : จีน สหรัฐฯ เยอรมนี อินโดนีเซีย และสิงคโปร์

คู่ค้าสำคัญ ๕ อันดับในกลุ่มอาเซียน : อินโดนีเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม ไทย และมาเลเซีย

นักท่องเที่ยวเข้าประเทศ : ประมาณ 14,573 คน (ปี2563)

การทหาร กองทัพลติมอร์-เลสเต (Forças de Defesa de Timor Leste or Falintil-FDTL หรือ F-FDTL)

มีกำลังพล 2,280 นาย ไม่มีกำลังสำรอง แบ่งเป็น ทบ. 2,200 นาย และ ทร. 80 นาย งบประมาณทางทหาร

ในปี 2564 จำนวน 39.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ยุทโธปกรณ์สำคัญ : อาวุธส่วนใหญ่เป็นอาวุธประจำกาย อาวุธ

ปืนไรเฟิล M16 จำนวน 1,560 กระบอก ปืนไรเฟิล Sniper 8 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด M203 75 เครื่อง

เรือตรวจการณ์ 7 ลำ ยุทโธปกรณ์ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจาก จีน บราซิล และสหรัฐฯ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ เช่น ADB, ARF, CPLP, FAO, G-77, ILO, IMF, Interpol, UN, UNCTAD, UNESCO และ WHO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ติมอร์-เลสเตจัดตั้งศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพื่อวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรมนุษย์ ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาติมอร์-เลสเตระหว่างปี 2554-2573

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยาน 4 แห่ง ท่าอากาศยานนานาชาติดีลี (Presidente Nicolau Lobato Airport) หรือ Comoro Airport เป็นสนามบินหลัก และท่าอากาศยานอื่น ๆ อีก 3 แห่ง มีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ 8 แห่ง และท่าเรือดีลี ซึ่งเป็นท่าเรือโดยสารและขนส่งที่สำคัญของประเทศ ถนนมีความยาว 6,040 กม. โทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐาน 2,164 เลขหมาย (ปี 2562) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ 1.49 ล้านเลขหมาย (ปี 2562) รหัสโทรศัพท์ +670 สถานีวิทยุแห่งชาติ 1 สถานี สถานีวิทยุของโบสถ์คริสต์ 2 สถานี สถานีวิทยุชุมชน 20 สถานี สถานีวิทยุ FM 2-3 สถานี และสถานีโทรทัศน์ที่เป็นสถานีที่มีการโฆษณาเพื่อการค้า 1 สถานี ออกอากาศเฉพาะในกรุงดีลี จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 410,000 คน (ปี 2561) หนังสือพิมพ์รายวันของรัฐบาล 3 ฉบับ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์หลายฉบับ สื่อออนไลน์เริ่มใช้มาตั้งแต่ปี 2549 แต่มีข้อจำกัดในการให้บริการนอกพื้นที่กรุงดีลี

การเดินทาง รัฐบาลติมอร์-เลสเตยังไม่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศ เนื่องจาก การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 รอบที่สองในหลายประเทศ หากสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ สายการบินไทย ไม่มีเที่ยวบินตรงไปดีลี ต้องใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-สิงคโปร์-ดีลี หรือ กรุงเทพฯ-เดนปาซาร์ จ.บาหลี อินโดนีเซีย เพื่อต่อเครื่องบินไปท่าอากาศยานนานาชาติดีลี เวลาที่ดีลีเร็วกว่ากรุงเทพฯ 2 ชม. นักท่องเที่ยวไทยต้องขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival) มีค่าธรรมเนียม 30 ดอลลาร์สหรัฐ เว็บไซต์ท่องเที่ยวติมอร์-เลสเต www.mtci-timorleste.com/en/

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

สถานการณ์ด้านการเมืองภายหลังการปรับคณะรัฐมนตรี และแต่งตั้งรัฐมนตรีเพิ่มเติม ในคณะรัฐมนตรีของนายตอร์ มาตัน รูอักเมื่อ พ.ค.2563 ทำให้มีรัฐมนตรีประจำกระทรวงทั้งหมดจำนวน 35 คน ภารกิจสำคัญของรัฐบาลชุดใหม่ ได้แก่ การฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ได้ผลกระทบจากการปิดภาคธุรกิจและการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 รวมทั้งราคาน้ำมันโลกที่ปรับลดลง นอกจากนี้ รัฐบาลชุดใหม่ต้องเร่งผลักดันการเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนของติมอร์-เลสเตให้เป็นรูปธรรม ภายหลังการยื่นสมัครสมาชิกตั้งแต่ปี 2555

ความสัมพันธ์ไทยกับติมอร์-เลสเต

ไทยเป็นประเทศที่ 3 ซึ่งสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับติมอร์-เลสเต เมื่อ 20 พ.ค.2545 ต่อจากจีนและนอร์เวย์ และนาย Dionisio da Costa Babo Soares รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือติมอร์-เลสเตเยือนไทย เพื่อเข้าร่วมการประชุมประจำปี UN-ESCAP สมัยที่ 75 ระหว่าง 27-31 พ.ค.2562

ด้านการค้า ปี 2562 ติมอร์-เลสเตลดลงถึง 73.53% มูลค่าการค้า 284 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 266 ล้านบาท และในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2563 (ม.ค.-ต.ค.2563) มีมูลค่าการค้ารวม 86 ล้านบาท โดยเป็นการนำเข้าสินค้าจากไทยฝ่ายเดียว สินค้าส่งออกของไทย : ข้าว น้ำตาลทราย รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก สินค้านำเข้าจากติมอร์-เลสเต : เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบสิ่งพิมพ์ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์กระดาษ อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ และผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก

ข้อตกลงสำคัญ : ไทยและติมอร์-เลสเตจัดทำความตกลงระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการเมื่อ พ.ค.2560 ส่วนความร่วมมือด้านอื่น ๆ ติมอร์-เลสเตต้องการให้ไทยสนับสนุนความช่วยเหลือด้านการเกษตร ประมง การพัฒนาแหล่งพลังงาน การท่องเที่ยวและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

นายฟรานซิสกู กูเตรเรส
(Francisco Guterres)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต
เกิด	7 ก.ย.2497 (อายุ 67 ปี/ปี 2564)
สถานที่เกิด	เมือง Ossu เขต Viqueque ติมอร์ตะวันออก (ปัจจุบัน คือ ติมอร์-เลสเต)
สถานภาพ	สมรสกับนาง Cidália Mouzinho มีบุตร 3 คน
การศึกษา	ปริญญาตรี ด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติติมอร์-เลสเต
พรรคการเมือง	พรรค Revolutionary Front for an Independent East Timor (FRETILIN)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2541	ผู้ประสานงานในกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2544	ประธานพรรค FRETILIN
ปี 2545-ปี 2550	ประธานรัฐสภาติมอร์-เลสเต
ปี 2549	ประธานพรรคและเลขาธิการพรรค FRETILIN
ปี 2550	ผู้สมัครลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต ในนามพรรค FRETILIN แต่ประสบความพ่ายแพ้
ปี 2560	ผู้สมัครลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต ในนามพรรค FRETILIN
20 พ.ค.2560	ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเตคนที่ 4

นายตาอูร์ มาตัน รูอัก
(Taur Matan Ruak)

ตำแหน่ง	นรม.ติมอร์-เลสเต
เกิด	10 ต.ค.2499 (อายุ 65 ปี/2564)
สถานที่เกิด	เมือง Baguia เขต Baucau ติมอร์ตะวันออก (ปัจจุบัน คือ ติมอร์-เลสเต)
สถานภาพ	สมรสกับนาง Isabel da Costa Ferreira มีบุตร 3 คน
การศึกษา	ระดับประถมศึกษา
ประวัติการทำงาน	
ปี 2518	- เข้าร่วมกองกำลังกู้ชาติติมอร์ (FALINTIL)
ปี 2524	- ผู้ช่วยเสนาธิการกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2529	- รองเสนาธิการกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2535	- ผู้บัญชาการกองกำลังกู้ชาติติมอร์
ปี 2545-2554	- ผู้บัญชาการกองทัพติมอร์-เลสเต
ปี 2555	- ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีติมอร์-เลสเต ในนามผู้สมัครอิสระ
พ.ค. 2555	- ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีคนที่ 3 ของติมอร์-เลสเต
ปี 2558	- จัดตั้งพรรค People's Liberation Party (PLP)
พ.ค. 2561	- ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาติมอร์-เลสเต
22 มิ.ย. 2561	- ดำรงตำแหน่ง นรม.คนที่ 7 ของติมอร์-เลสเต

คณะรัฐมนตรี

ประธานาธิบดี

นรม. และ รมว.กระทรวงมหาดไทย

รอง นรม.

รอง นรม.

ประธานสำนักงานคณะรัฐมนตรี

รมว.กระทรวงการต่างประเทศและความร่วมมือ

รมว.กระทรวงกลาโหม

รมว.กระทรวงยุติธรรม

รมว.กิจการรัฐสภาและการสื่อสารในสังคม

รมว.กระทรวงการคลัง

รมว.ประสานงานด้านเศรษฐกิจ

รมว.การบริหารภาครัฐ

รมว.กระทรวงสาธารณสุข

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และกีฬา

รมว.กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม

รมว.กระทรวงเกษตรและประมง

รมว.กระทรวงวางแผนและเขตแดน

รมว.กระทรวงการสร้างเอกภาพในสังคม

รมว.กระทรวงกิจการทหารผ่านศึก

รมว.กระทรวงโยธาธิการ

รมว.กระทรวงการขนส่งและโทรคมนาคม

รมว.กระทรวงปิโตรเลียมและแร่ธาตุ

รมว.กระทรวงท่องเที่ยว การค้าและอุตสาหกรรม

Francisco Guterres

Taur Matan Ruak

Armanda Berta dos Santos

José Maria dos Reis

Fidelis Manuel Leite Magalhães

Adaljiza Albertina Xavier Reis Magno

Filomeno da Paixão de Jesus

Manuel Cárceres da Costa

Francisco Jerónimo

Rui Augusto Gomes

Joaquim Amaral

Miguel Pereira de Carvalho

Odete Maria Freitas Belo

Armindo Maia

Longuinhos dos Santos

Pedro dos Reis

José Maria dos Reis

Armanda Berta dos Santos

Júlio Sarmiento da Costa

Salvador Soares dos Reis Pires

José Agostinho da Silva

Víctor da Conceição Soares

José Lucas do Carmo da Silva